

[Handelsministeren.]

punkt er mine overvejelser fuldendt, men jeg står som sagt noget positivere over for dette sidste.

Hvis jeg derefter må vende mig til dagens anden behandling af forslaget til lov om ændring af lov om anmeldelse af vejledende priser m.v., må jeg vel nok ud fra logiske årsager takke for tilslutningen, selv om den har været ledsaget af en ikke helt ringe mængde dråber af malurt. Jeg vil gerne sige både til hr. Haunstrup Clemmensen og til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at jeg ganske kan dele håbet om, at vi, når denne lov udløber, er færdig med denne art lovgivning, og jeg kan henvise til, at jeg i min tale ved lovforslagets fremsættelse udtrykkelig sagde, at lovforslaget tilsigter en afvikling af den ekstraordinære lovgivning.

Jeg vil derefter gerne kommentere et par af de bemærkninger, hr. Helge von Rosen kom med.

Hr. Helge von Rosen udtalte, at den prisstopmulighed, der er indbygget i prisindseendeloven, kun har været anvendt i ganske enkelte, måske kun et enkelt tilfælde. Jeg skal om dette oplyse, at vi i 1963 jo også havde en form for avancestoplovgivning, og at man samtidig med, at denne fungerede, fik udvidet loven om prisindseende, således at de særlige prisstopbestemmelser kom ind i denne lov. Da avancestoploven i 1963 udløb, benyttedes stopreglen i prisindseendeloven i tre tilfælde, nemlig over for parfumeri- og toiletartikler, over for brødfabrikkerne og endelig over for reparationspriserne for motorkøretøjer. Det er karakteristisk, at dette prisstop blev anvendt ret hurtigt i forbindelse med eller umiddelbart efter avancestoppets udløb, og der har — dette kan jeg altså bekræfte — ikke siden 1963 eller måske på grænsen af 1963 og 1964 været gjort brug af prisstopbestemmelsen i prisindseendeloven.

Hr. Helge von Rosen kom imidlertid med en anden bemærkning, som jeg gerne vil kommentere lidt, idet hr. Helge von Rosen

sagde, at man med en midlertidig lov som den foreslåede i hvert fald ikke tilsigtede nogen skærpet administrativ fortolkning af enkeltbestemmelser, som havde paralleller i monopol- og prisindseendelovene, altså de permanente lovgivninger, og at en tilkendegivelse herom ville kunne give erhvervslivet en tiltrængt vejledning. Jeg kan ikke udstede en sådan blankocheck alene ud fra, at det kan være vanskeligt at sammenligne enkeltheder i en midlertidig lovgivning med enkeltheder i den permanente lovgivning. Jeg vil imidlertid gerne gøre opmærksom på et par forhold.

Hr. Helge von Rosen nævnte udtrykkelig forholdet mellem kostpris og genanskaffelsespris og den hidtidige praksis. Jeg kan gentage hvad jeg har sagt i udvalget, at allerede under den nugældende avancestoplovgivning opereres der som hovedregel med kostprissystemet, mens man, hvor der er tale om varer, der har stærke prissvingninger, er inde på genanskaffelsesprincippet eller et tillempet genanskaffelsesprincip, hvilket svarer til den normale praksis for monopoltilsynet ved forvaltning af monopolloven. Imidlertid er det jo ganske givet, at genanskaffelsesprincippet kontra kostprisprincippet kan få en helt anden karakter i det øjeblik, det gennem valutauro måtte komme til f. eks. en opskrivning af den tyske mark, der medfører prisstigninger over en bred front.

Også på et andet punkt vil jeg gerne gøre opmærksom på en forskel i denne henseende. Det er spørgsmålet om indregning af arbejds løn, indregning af lønninger i det hele taget, i priserne. Der er det rigtigt, at monopoltilsynet normalt i sin administration af monopolloven anerkender de udbetalte lønninger. Der kan være undtagelser herfra. Hvis monopoltilsynet finder, at der i en registreret virksomhed kunne tiltrænges nogen rationalisering, nogen formindskelse af lønudgifterne, er det ikke altid, de bliver fuldt anerkendt. Ligeledes har der været undtagelser i forbindelse med den netop omtalte